

Všetkých svätých, 1.11.2020, 31.nedel'a cez rok A

Pondelok Spomienka na všetkých verných zosnulých	2/11	Senné Senné Senné		za všetkých zosnulých farníkov za všetkých zosnulých na úmysel sv.Otca
Utorok Féria	3/11	Senné		+Anika Tkáčová
Streda sv.Karol Borromejský, sp.	4/11	Senné		+Marta Stofčíková
Štvrtok Féria	5/11	Senné		zdr.B.p. Margita a Imrich r.Vojtková
Piatok Féria, 1.piatok	6/11	Senné		+Zuzana Molnárová, 1.výr.
Sobota Féria, P.Mária v sobotu	7/11	Senné		+Ján, Anna a Jozef Tkáčovi
Nedel'a 32.nedel'a cez rok A	8/11	Senné		+Ján Saboslay, 3.r. - za farnosť +Zuzana Jurková, 3.r.

Oznamy: - dnes, v nedel'u je slávnosť Všetkých svätých.

- kostol v Sennom je otvorený každú nedel'u od 8.30 do 10.30. a cez týždeň od 17.00 do 17.30hod.

- úplné odpustky pre tých, ktorí navštívia cintorín a pomodlia sa za zosnulých, hoci len v duchu, ktoré norma stanovuje len pre dni od 1. do 8. novembra, **môžu byť presunuté na ďalšie dni, až do konca tohto mesiaca.** Tieto dni, ľubovoľne zvolené jednotlivými veriacimi, nemusia nasledovať za sebou;

- úplne odpustky z 2.novembra, stanovené pri príležitosti Spomienky na všetkých verných zosnulých, ktoré môžu získať tí, čo nábožne navštívia chrám alebo kaplnku a pomodlia sa Otče náš a Verím v Boha, **môžu byť presunuté nielen na predošlú alebo nasledujúcu nedel'u alebo na sviatok Všetkých svätých, ale aj na iný deň v mesiaci november, podľa slobodného rozhodnutia jednotlivých veriacich.**

Starí, chorí a všetci, ktorí z vážnych dôvodov nemôžu vychádzať z domu, napríklad z dôvodu obmedzení nariadených kompetentnou autoritou v čase pandémie, aby sa zabránilo tomu, že mnohí veriaci sa zhromaždia na posvätných miestach, **môžu získať úplné odpustky aj keď sa duchovne spoja so všetkými ostatnými veriacimi,** zrieknu sa akéhokoľvek hriechu s úmyslom splniť ako náhle to bude možné tri ďalšie zvyčajné podmienky: sviatostná spoveď, sväté prijímanie a modlitba na úmysel Svätého Otca, pred obrazom Pána Ježiša a Preblahoslavenej Panny Márie sa pomodlia zbožne modlitby za zosnulých, napríklad ranné chvály alebo večery z Liturgie hodín za zosnulých, svätý ruženec, korunku Božieho milosrdenstva alebo iné modlitby za zosnulých, ktoré sa veriaci radi modlia, alebo sa zahĺbia do meditačného čítania jedného z evanjeliových úryvkov ponúkaných v liturgii za zosnulých, alebo vykonajú skutok milosrdenstva, obetujú Bohu bolesti a útrapy vlastného života. - **Zvonček z 25.10.:** Senné 60.60. **Pán Boh zaplat' za Váš milodar a službu pre kostoly a farnosť.**

Farský list

Farnosť Návštevy Panny Márie, Senné

Roč. 11/2020

číslo 45

Všetkých svätých a Spomienka na všetkých verných zosnulých

1. novembra, je slávnosť Všetkých svätých. Cirkev už po stáročia spája s touto slávnosťou nádej na vzkriesenie. Je to deň radosti, a nie strachu. Pre iných je smrť realitou, ktorú treba prijať. Po vzkriesení Krista sa nachádzame na ceste do večného mesta, kde nás očakáva blaženosť všetkých tých, ktorí boli Pánomoslávení. To má byť zmyslom slávnosti Všetkých svätých.

Cirkev je podľa Katechizmu Katolíckej Cirkvi spoločenstvom svätých osôb. Existuje v troch stavoch: putujúca (bojujúca), očisťujúca sa (trpiaca), oslávená (víťazná, blažená). Všetci totiž – či živí alebo už zosnuli – tvoria jedinú Cirkev a sú navzájom spojení v Kristovi. A podľa stálej viery ich vzájomné spojenie sa upevňuje spoluúčasťou na duchovných dobrách. Svätý apoštol Pavol skutočnosť osobného spoločenstva s Kristom a v Kristovi vyjadril symbolicky pojmom telo, kde Kristus je hlava a veriaci ľudia sú jeho údy – bunky.

Cirkev učí a vyhlásila za dogmu, že „existuje spoločenstvo svätých osôb.“ Spoločenstvo svätých, tajomné Kristovo telo, sa skladá podľa cirkevného učenia z ľudí aj z anjelov, ktorí nie sú zatratení. Kresťan, ktorý spája svoju smrť s Ježišovou smrťou, umieraním prechádza do večného života. Pavol v liste Rimanom napísal: „Ak sme zomreli s Kristom, veríme, že s ním budeme aj žiť.“ Dogmou tiež je, že „Svätých treba uctievať a vzývať.“ Úcta (česť, rešpekt) k človeku je žiadosťou samotného Boha, ktorý prikázal „Cti svojho otca a svoju matku, aby si dlho žil na zemi, ktorú ti dá Pán, tvoj Boh!“. Úcta k svätým ľuďom má tiež biblický základ: Apoštol Pavol v liste Korint'anom píše: „Napodobňujte ma, ako aj ja napodobňujem Krista.“ Polykarp v 2.st. napísal: „Kristovi sa klaniame, lebo je Boží Syn; pokiaľ ide o mučeníkov, tých milujeme ako učeníkov a nasledovníkov Pána a to je aj správne pre ich nenapodobiteľnú oddanosť svojmu Kráľovi a Majstrovi; kiež by sme aj my mohli byť ich spoločníkmi a spoluúčovníkmi“. Slávnosť Všetkých svätých sa prvýkrát slávila v Ríme 13. mája 609, keď pápež Bonifác IV. prebral od cisára Fokasa pohanský chrám všetkých bohov, tzv. Pantheon a zasvätil ho Preblahoslavenej Panne Márii, vždy Panne a všetkým svätým mučeníkov. Pápež Gregor III. (731-741) zmenil slávenie Všetkých svätých z 13. mája na 1. novembra, keď v Bazilike sv.Petra slávnostne posvätil kaplnku k úcte všetkých svätých. 1. novembra sa sviatok Všetkých svätých, už nielen mučeníkov Pápež

Gregor IV.(827-844) rozšíril sviatok na celú cirkev. Veriaci si v tento deň pripomínajú aj svätých, ktorí nemajú miesto v kalendári alebo nie sú oficiálne vyhlásení za svätých.

Písmo zjavuje možnosť posmrtného očisťovania a osobného dozrievania, hoci termín „očistec“ sa v ňom nenachádza. V starom judaizme žila idea prechodného stavu, ktorá obsahovala názor, že duše zosnulých sa nachádzajú v akomsi provizórnom väzení, kde už nesú trest, alebo sa už tešia provizórnej blaženosti (podobnosť o boháčovi Lk 16,19-31). Ideu dopĺňala myšlienka, že v tomto stave je možné aj očisťovanie, ktoré pomáha duši dozrieť pre spoločenstvo s Bohom. Prvotná Cirkev prevzala starozákonnú náuku o provizórnom väzení zosnulých a z nej sa potom v západnej Cirkvi vyvinula náuka o očistci. Kresťania teda spontánne pokračovali v zbožnom zvyku Židov modliť sa a prinášať obety za zosnulých. Náuke o očistci napomohli aj prípady kajúcnikov, ktorí zomreli pred ukončením pokánia.

V Kalistových katakombách (po r.222) je napísané: „Vo svojich modlitbách myslite na nás, ktorí sme vás predišli.“ Tertulián (+225) vyzval: „Odbavujeme obety za mŕtvych na výročie ich narodenín (pre nebo)“ Tertulián patril k priekopníkom náuky o očistci na Západe. Biskup Cyprián (+258) učil, že tí kajúcnici, ktorí sa zmierili s Cirkvou a nastúpili cestu pokánia, ale zomreli predtým akoby ho vykonali celé, sa budú očisťovať vo večnosti. Ján Zlatoústý (+407 vyzýval): „Bud' me im na pomoci a slávme ich pamiatku. Ak boli Jóbovi synovia očistení obetou svojho otca (por. Jób 1, 5), prečo by sme pochybovali, že naše obety za mŕtvych im neprinesú nijakú útechu? Neváhajme pomáhať tým, čo umreli, a obetovať za nich svoje modlitby“. Pápež Gregor Veľký (590-604) sprístupnil náuku o očistci širokým vrstvám veriacich (tzv. gregoriánske sväté omše).

S náukou o očistci úzko súvisí „sviatok dušičiek“ – Spomienka na všetkých verných zosnulých, ktorú zaviedol opát Odilo v r. 998 v burgundskom kláštore Cluny – na 2. novembra, hneď po Sviatku Všetkých svätých. V 13. st. bola oficiálne vyhlásená náuka o posmrtnom očisťovaní na 2 Lyonskom sneme (r. 1274); neskôr na Florentskom koncile (r. 1439) a na Tridentskom koncile (r. 1547). Cirkev ako dogmu vyhlásila, že „očistec existuje.“ Očistec je jednosmerná predsieň neba; očistec nie je „dočasné peklo“. Stav lásky, hoci nedokonalej, nemožno zrovnávať so stavom nenávisťi, zloby či nejakého škodenia. Očistec (stav očisťovania či dozrievania v láske) trvá len do parúzie, potom zanikne. Na konci čias dosiahne Božie kráľovstvo svoju plnosť a všetci spravodliví budú naveky kraľovať s Kristom; vtedy bude Boh „všetko vo všetkom“ (1Kor15,28) vo večnom živote. Cirkev tiež učí, že „dušiam v očistci treba pomáhať.“ Už v judaizme existovala myšlienka, že možno pomáhať zosnulým. Taká je aj spoločná prax východnej i západnej Cirkvi. Hoci Východ nepozná očistné utrpenie duší na druhom svete, pozná však rôzne stupne

blaženosti (alebo utrpenia) prechodného stavu. Dušiam možno poskytnúť „občerstvenie a posilu“ prostredníctvom Eucharistie, modlitby, odpustkov a almužny. Na základe dogmy „spoločenstva svätých“ je pravdepodobné, že aj duše v očistci môžu pomáhať ľuďom na zemi, hoci sa Cirkev o tom oficiálne nevyjadrila. Pre kresťanov je vlastný vzájomný vzťah pomoci medzi žijúcimi a zosnulými a nie strach (škodenie si). Cirkev sa nikdy dogmaticky nevyjadrila o očistcových trestoch. Dnes je isté, že tradičné predstavy o očistcových trestoch (mučiareň, chůd'atká) patria „ad acta“, lebo zomrelí v očistci sú synovia a dcéry Božie. Očisťovanie je dynamický a personalistický proces – „dozretie“ v osobnosť. Človek si počas života sám pripravil „okolnosti“ tohto prerodu a pripravil si svoj trest: egoizmom, tvrdosťou, farizejstvom, lakomstvom... Utrpenie očisťuje, lebo opravdivá láska, ktorá pochádza od Boha, a nie od ľudí, ide cestou obetí. Očisťovanie je čakanie „na videnie Boha z tváre do tváre“. Nie je vylúčené, že proces očisťovania prebehne v okamihu a dĺžka očisťovania môže byť nahradená intenzívnosťou.

Za duše v očistci

Najlaskavejší a najmilostivejší Bože, zmiluj sa nad všetkými dušami v očistci a vysloboď ich z hrozných očistcových múk. Zmiluj sa nad nimi pre Tvoju nekonečnú lásku a milosrdenstvo a na ich úzkosti vzhliadni s otcovskou láskou. Zabudni na ich hriechy a krehkosti. Skrze svojho najmilšieho Syna, Ježiša Krista, v ktorého silne verili a dúfali, vysloboď ich a pre Jeho horké umučenie odpusť im zaslúžené pokuty. Nedrž ich dlhšie v ich smutnom väzení, aby Ťa tým viac milovali a tým radostnejšie vebili na večné veky. Amen.

V: Odpočinutie večné daj im, Pane! R: A svetlo večné nech im svieti!

Duše všetkých verných zomrelých, pre milosrdenstvo Božie, nech odpočívajú v pokoji. Amen. Ó, Mária, Matka Božia, Matka milosrdenstva, pros za nás a za zomrelých!

Modlitby svätej Gertrúdy za duše v očistci

Milosrdný Bože, z trónu tvojej slávy pozri na úbohé duše trpiace v očistci. Pozri na ich tresty a muky, aké znášajú, na slzy, ktoré pred tebou vylievajú. Vypočuj ich prosby a stony, ktorými volajú k tebe o milosrdenstvo. Zmiluj sa nad nimi a odpusť im hriechy. Spomeň si, najlaskavejší Otče, na muky, ktoré tvoj Syn za ne podstúpil. Spomeň si na presvätú krv, ktorú za nich vylial. Spomeň si na jeho horkú smrť, ktorú za nich podstúpil a zmiluj sa nad nimi. Za všetky ich previnenia, ktorých sa kedykoľvek dopustili, ti obetujem presvätý život a všetky skutky tvojho najmilšieho Syna. Za nedbalosť spáchanú v tvojej svätej službe ti obetujem jeho horúcu túžbu. Za opustenie dobrých a spasiteľných vecí ti obetujem nekonečné zásluhy tvojho Syna.

Za všetky krivdy, akých si od nich zakúsil, ti obetujem všetko, čo ti kedykoľvek milé preukázali. Nakoniec za všetky muky, ktoré správne musia trpieť, ti obetujem všetko pokánie, pôsty, bdenie, modlitby, práce, bolesti, krv a rany, muky a nevinnú smrť, ktorú z najväčšej lásky trpel za nás tvoj najmilší Syn. Prosím ťa, aby si ráčil prijať tieto milované duše do rajského šťastia, aby ťa tam vebili naveky. Amen.

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.

Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);

Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.

Email: senne@abuke.sk, farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz Náklady na tlač sú 0,10 €.

číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.